

thning; men det maa være den høitagtede Indenrigsminister et Vidnesbyrd om, at jeg i det Hele taget finder, at Loven er vel affattet, og at jeg oprigtig ønsker, at den høitærede Indenrigsminister, som med saa udmærket Dygtighed har vidst at sætte sig ind i Forhold, der tidligere havde ligget ham fjernere, maatte meget snart have Vren af at kunne paraphere denne Lov.

J. C. Jacobsen: Jeg beklager, at Forhold, som jeg ikke behøver at nævne, da alle de Herrer kende dem, have forhindret mig i at følge denne Sags Behandling i forrige Sessjon og ligeledes have gjort, at jeg heller ikke senere har været istand til at gjøre mig fuldstændig, jeg kan sige overhovedet gjøre mig bekendt med den; men, uagtet jeg saaledes ikke er særlig forberedt paa at tale om denne Sag, har jeg dog troet ikke at burde tilbageholde, hvad jeg kan have at sige, da jeg i et tidligere Tidrum har gjort de communale Forhold til Gjenstand for en særdeles omhyggelig Overveielse. Det er dog ikke mange Bemærkninger, som jeg har at gjøre, og som jeg vil henstille til mine ærede Collegers Opmærksomhed. Jeg kan, ligesom den ærede foregaaende Taler, i det Hele taget med stor Tilfredshed slutte mig til det Udkast, som er forelagt af den høitærede Indenrigsminister, navnlig maa jeg i høi Grad glæde mig over, at han fuldstændig har bortkastet det uhykkelige Tvedelingsystem, som jeg tidligere forgjæves har søgt at bekæmpe ved en anden Leilighed. Men jeg kan dog ikke unblade at bemærke, at der, idetmindste i formel Henseende, forekommer mig at være blevet et lille Stenk deraf tilbage i Lovforslaget, som jeg vilde ønske, at den ærede Minister vilde være tilbøielig til at borttage. Der er nemlig i § 11 fastsat, at Byraadets umiddelbart valgte Medlemmer for et Aar ad Gangen skulle vælge en Formand mellem sig o. s. v. Det er nu ganske vist, at der gives adskillige Tilfælde, hvor deels Borgmesteren og deels Raadmændene, og maastee ogsaa andre af Medlemmerne, ikke bør deeltage i Forhandlingerne, men det forekommer mig at være mindre heldigt at stille disse umiddelbart valgte Medlemmer, med andre Ord de gamle Borgerrepræsentanter, op

som en særlig Corporation. Hvorfor ikke gennemføre den Bestemmelse, at det er Byraadet, som ved alle Leiligheder træder op, og kun ved given Leilighed lade de Medlemmer udtræde eller ubetlige fra Mødet, som paa Grund af deres særlige Forhold ikke kunne være tilstede? Det er en Bestemmelse, som jo findes mange andre Steder, at de, der ere personlig interesserede i en Sag, udtræde ved dens Forhandling, og for hvilken der findes rig Anvendelse her; det kan jo være forskjellige af de umiddelbart valgte Medlemmer, der kunne være personlig interesserede i de Sager, der ere under Forhandling; det kan være Borgmesteren, der er personlig interesseret derved, at hans Forhandlinger blive kritiserede; det kan være Raadmændene, der kunne være særlig interesserede i de Sager, der komme under Behandling, og det kan være Medlemmer af specielle Commissioner, som ikke bør være tilstede. Naar det Tilfælde indtræder, at Borgmesteren paa Grund af sit særlige Forhold til den Sag, der skal forhandles, ikke kan være tilstede, bør der ganske vist ikke savnes en Formand; men det forekommer mig, at der da kan være en Viceformand for Byraadet, der kan træde til i Formandens Forsald, saa at de umiddelbart valgte Medlemmer ikke komme til at fremtræde som en særlig Corporation, men som Medlemmer af Byraadet. — Der er i denne samme § 11 en Bestemmelse om Valget af Rigningscommissionen. I denne Henseende maa jeg udtale mig i ganske modsat Retning af den sidst ærede Taler. Efter den Erfaring, jeg har, troer jeg, det vil være ubetinget at foretrække, at det er Byraadet, der vælger Rigningscommissionen, og ikke samtlige Vælgere. Det er overhovedet høist uheldigt at sammenkalde Borgerne til altfor mange Valghandlinger. Vi have haft altfor mange af dem; jo mere man kan indstrænke dem, desto bedre, og jeg tør sige, at de Mænd, der af deres Medborgere ere valgte til at danne Byraadet, ubetinget ere de meest competente til at vælge Rigningscommissairer, og at denne Fremgangsmaade vil give de for Byen heldigste Valg. Der kan altsaa for mig ikke være mindste Tvivl om, at det er Byraadet, der bør vælge dem; men derimod kan jeg ikke